

Zor Günler

– YuReKiKLiMi · 10 Şubat 2013

Platon çok sessiz,
Tasso'dan ise epeydir hiç bir haber yok.

Başbaşayım kendimle bugünlerde, yıldızsız yazıyorum geceleri.

Şu aralar ,

Kendimi hep bu vakitlerde idam ediyorum !

Açıyorum perdesini yaşamın ve ezberlediğim teksirin yağmurunda ıslanıyorum yine şemsiyesiz.

Hayalden midir bilmem çadırım çok soğuk, rüyalarım rol gereği de olsa gerçekten yorgansız.

Acıktıran yalnızlıkların tam da ortasında;

Kendime rosto hazırlamıştım; ama şarapsız çiğ kalmış sanki biraz.
Şarabın tadıda ekşimsiydi zaten, neyse mehtabın dibe vurduğu bir gece de ne önemi vardıki.

Sıradan ve serüveni altı patlar bir ClintEaswood' tu işte.

Sabah mı ?
Hep aynı sabah.

Yalancı güneşte dirilirken üzerimde parçalı bulutlu halsizlikler biraz da çisesi oluyor başımın.
Sığındığım kahvenin sıcaklığında dilim yanıyor sonra tükenen izmaritlerden duman dileniyorum.

Bilindik senaryo işte,
Her zamanki gibi, vapurlar yine kuşlarımı benden habersiz uçuruyor.

Bülent KAYA
İSTANBUL/10/02/2013